

สำนักงานเลขาธิการสภากรุงเทพมหานคร
รับที่ ๕๕๘/๕๗ เวลา ๑๓.๓๕ น.
วันที่ ๓๐ ต.ค. ๒๕๕๗

ที่ กท ๐๑๐๐.๑/๓๕๐๑

สภากรุงเทพมหานคร
๑๗๓ ถนนดินสอ กทม. ๑๐๒๐๐

๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง บำเหน็จและเงินช่วยเหลือค่าทำศพลูกจ้างกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ....
เรียน ประธานสภากรุงเทพมหานคร
สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานคณะกรรมการวิสามัญฯ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่สภากรุงเทพมหานครได้มีมติรับหลักการแห่งร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง บำเหน็จและเงินช่วยเหลือค่าทำศพลูกจ้างกรุงเทพมหานคร พ.ศ. .... ในคราวประชุมสภากรุงเทพมหานคร สมัยประชุมวิสามัญ สมัยที่ ๑ (ครั้งที่ ๑) ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างข้อบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอเสนอรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญฯ เพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภากรุงเทพมหานคร ให้ความเห็นชอบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายคำรณ โกมลศุภกิจ)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

สำนักงานเลขานุการสภากรุงเทพมหานคร
โทร. ๐ ๒๒๒๖ ๒๗๕๘
โทรสาร ๐ ๒๒๒๕ ๑๓๘๕

รายงานคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง บำเหน็จและเงินช่วยเหลือค่าทำศพลูกจ้างกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ....

ตามที่สภากรุงเทพมหานครได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง บำเหน็จและเงินช่วยเหลือค่าทำศพลูกจ้างกรุงเทพมหานคร พ.ศ. .... ในคราวประชุมสภากรุงเทพมหานคร สมัยประชุมวิสามัญ สมัยที่ ๑ (ครั้งที่ ๑) ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครดังกล่าว ประกอบด้วย

๑. นายไพฑูรย์	ชัมภรัตน์
๒. นายนิรันดร์	ประดิษฐ์กุล
๓. นายเชนทร์	วิวัฒน์บวรวงศ์
๔. นางสาวเฟื่องฟ้า	เทียนประภาสิทธิ์
๕. นายสมบูรณ์	ม่วงกล้า
๖. นายคำรณ	โกมลศุภกิจ
๗. นายอัศววัฒน์	เทพหัสติน ณ อยุธยา
๘. นายกฤษฎา	กลั่นทานนท์
๙. นายกฤษฎา	ศิริพิบูลย์
๑๐. นายธนูชัย	หุ่่นนิวัฒน์
๑๑. นางพุลศิลป์	อนวัชพงศ์พันธ์

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ประชุมครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ ที่ประชุมได้เลือกนายคำรณ โกมลศุภกิจ เป็นประธานกรรมการ นายกฤษฎา กลั่นทานนท์ เป็นรองประธานกรรมการ และนายสมบูรณ์ ม่วงกล้า เป็นกรรมการและเลขานุการ การประชุมใช้เวลารวมทั้งสิ้น ๔ ครั้ง

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง บำเหน็จและเงินช่วยเหลือค่าทำศพลูกจ้างกรุงเทพมหานคร พ.ศ. .... โดยเริ่มจากรับข้อร่างข้อบัญญัติ หลักการ เหตุผล คำปรารภ ตั้ร่างข้อบัญญัติ เรียงตามลำดับจนจบ โดยอาศัยคำชี้แจงจากกรรมการฝ่ายข้าราชการ ประกอบการพิจารณา

การแปรญัตติ

ไม่มีผู้ยื่นขอแปรญัตติ

ผลการพิจารณา

ชื่อร่างข้อบัญญัติ

มีการแก้ไขโดยตัดคำว่า “ค่าทำศพ” ออก

หลักการ

มีการแก้ไขโดยตัดคำว่า “ค่าทำศพ” ออก

- เหตุผล มีการแก้ไขจากความว่า “ซึ่งมาตรา ๖๘” เป็น “เนื่องจากมาตรา ๖๘ วรรคสาม”
- คำปรารภ มีการแก้ไข ดังนี้
๑. ตัดความว่า “ค่าทำศพ” ออก
  ๒. เพิ่มความว่า “วรรคสาม” ต่อท้ายความว่า “มาตรา ๖๘ ”
- ข้อ ๑ มีการแก้ไขโดยตัดความว่า “ค่าทำศพ” ออก
- ข้อ ๒ มีการแก้ไขโดยตัดความว่า “วันถัดจาก” ออก
- ข้อ ๓ ไม่มีการแก้ไข
- ข้อ ๔ ไม่มีการแก้ไข
- ข้อ ๕ มีการแก้ไข ดังนี้
๑. ตัดบทนิยามคำว่า “ลูกจ้าง” ออก
  ๒. เพิ่มบทนิยามคำว่า “ลูกจ้างประจำ” และ “ลูกจ้างชั่วคราว” ก่อนบทนิยามคำว่า “ค่าจ้าง” ดังนี้
“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งกรุงเทพมหานครจ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำไม่มีกำหนดเวลาตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้ โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณ และให้รวมถึงลูกจ้างประจำที่ได้รับค่าจ้าง จากเงินบำรุงหรือเงินอุดหนุนต่างๆด้วย แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงลูกจ้างประจำที่มีสัญญาจ้าง
“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งกรุงเทพมหานคร จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราว และหรือโดยมีกำหนด เวลาจ้าง โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณ และให้รวมถึงลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับค่าจ้างจากเงินบำรุงหรือเงินอุดหนุนต่าง ๆด้วย”
  ๓. แก้ไขบทนิยามคำว่า “ค่าจ้าง” โดยตัดความว่า “ค่าจ้างรายเดือน” ออก
- ข้อ ๖ ไม่มีการแก้ไข

ข้อ ๗

ไม่มีการแก้ไข

ข้อ ๘

ไม่มีการแก้ไข

ข้อ ๙

มีการแก้ไขเป็น ดังนี้ “ลูกจ้างประจำจะได้รับ
บำเหน็จปกติ เมื่อต้องออกจากงานด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด
ดังต่อไปนี้

(๑) ลาออกโดยไม่มีความผิด และได้รับอนุญาตจาก
ผู้มีอำนาจสั่งจ้างและแต่งตั้ง หรือผู้ได้รับมอบอำนาจแล้ว

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและถูกลงโทษปลด
ออกจากราชการ

(๓) มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๔) เจ็บป่วยจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่การงานของ
ตนโดยสม่ำเสมอ หรือโดยมีใบตรวจแพทย์ซึ่งทางราชการรับรอง
ว่าไม่สามารถหรือไม่สมควรทำงานต่อไป

(๕) ขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับสัญชาติ

(๖) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไม่เป็นผู้เลื่อมใสในการ
ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๗) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่งกำนัน
แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วย
ผู้ใหญ่บ้าน

(๘) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่ง
ข้าราชการการเมือง

(๙) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นผู้มีกายทุพพลภาพ
จนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือน
ไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการพลเรือน

(๑๐) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปเป็นกรรมการ
พรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๑๑) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากตกเป็นบุคคล
ล้มละลาย

(๑๒) ทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่ง

(๑๓) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่
การงานของตนให้มีประสิทธิภาพ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม
กับตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด

(๑๔) ถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากถูกกล่าวหา
ว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการสอบสวนแล้ว การ
สอบสวนไม่ได้ความว่ากระทำความผิดที่จะถูกลงโทษปลดออกหรือ

ไล่ออก แต่มีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ซึ่งจะให้
ปฏิบัติราชการต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๑๕) ถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากรับโทษ
จำคุกโดยคำสั่งศาล หรือต้องได้รับโทษจำคุกโดย คำพิพากษาถึง
ที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิด
ลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือ
ไล่ออก

(๑๖) ไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับ
ราชการทหาร

ในกรณี (๑) และ (๒) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำ
มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีบริบูรณ์

ในกรณี (๓) ถึง (๑๖) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำ
มาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์”

ข้อ ๑๐

มีการแก้ไขเป็น ดังนี้ “บำเหน็จปกติที่จะจ่ายตาม
ความในข้อ ๙ ถ้าลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับตายไปเสียก่อนได้รับ
เงินบำเหน็จปกติ เงินดังกล่าวย่อมเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาท
ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ”

ข้อ ๑๑

มีการแก้ไขเป็น ดังนี้ “ลูกจ้างประจำผู้ใดตายใน
ระหว่างรับราชการ ถ้าลูกจ้างประจำผู้นั้นได้ทำงานเป็นลูกจ้างประจำ
มาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์ และความตายนั้นมิได้เกิดขึ้น
เนื่องจากความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงิน
บำเหน็จปกติเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณในข้อ ๑๒ แก่ทายาท
ผู้มีสิทธิได้รับมรดก ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดย
อนุโลม

เงินบำเหน็จปกติตามวรรคหนึ่งให้แบ่งจ่ายแก่ผู้มีสิทธิ
ตามสัดส่วนของเงินมรดก โดยมีต้องกันส่วนเป็นสินสมรสก่อน
แบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าว ไม่ถือเป็นสินสมรส”

ข้อ ๑๒

มีการแก้ไขจากความว่า “ทายาทของลูกจ้างประจำ
ผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติ ตามข้อ ๙” เป็น “ทายาทของ
ลูกจ้างประจำผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติ ตามข้อ ๑๑”

ข้อ ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

ข้อ ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

ข้อ ๑๕

มีการแก้ไขเป็น ดังนี้ “ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปได้อีกเลย นอกจากจะได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ แล้ว ให้ได้รับบำเหน็จพิเศษอีกด้วย เว้นแต่อันตรายที่ได้รับหรือการป่วยเจ็บนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง สำหรับลูกจ้างชั่วคราวไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒”

ข้อ ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

ข้อ ๑๗

มีการแก้ไขเป็น ดังนี้ “ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ได้รับอันตรายดังกล่าวในข้อ ๑๕ ถ้าถึงแก่ความตาย เพราะเหตุนั้นก่อนได้รับบำเหน็จพิเศษไป ให้จ่ายบำเหน็จพิเศษให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลม ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสามสิบเดือน

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างเวลาดังกล่าวในข้อ ๑๖ (๒) เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสี่สิบแปดเดือน

เงินบำเหน็จพิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งจ่ายแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดก โดยมีต้องกันส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส”

ข้อ ๑๘

คณะกรรมการมีมติให้ตัดออก

ข้อ ๑๙

มีการแก้ไขโดยเพิ่มความว่า “เงินค่าทดแทนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำเหน็จความชอบในการปราบผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์” ต่อท้ายความว่า “หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม”

ข้อ ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

ข้อ ๒๑

มีการแก้ไขจากความว่า “โดยคำนวณตามเกณฑ์ในข้อ ๓๑” เป็น “โดยคำนวณตามเกณฑ์ในข้อ ๓๔”

- ข้อ ๒๒ มีการแก้ไขโดยเพิ่มความว่า “เงินค่าทดแทนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณำบำเหน็จความชอบในการปราบผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์” ต่อท้ายความว่า “หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม”
- ข้อ ๒๓ ไม่มีการแก้ไข
- ข้อ ๒๔ มีการแก้ไขโดยเพิ่มความว่า “รวมทั้งการชำระคืนเงินกู้ให้สถาบันการเงิน” ต่อท้ายความว่า “นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงินได้”
- ข้อ ๒๕ ไม่มีการแก้ไข
- ข้อ ๒๖ ไม่มีการแก้ไข
- ข้อ ๒๗ มีการแก้ไขจากความว่า “ตามระเบียบนี้” เป็น “ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้”
- ข้อ ๒๘ ไม่มีการแก้ไข
- ข้อ ๒๙ มีการแก้ไขเป็น ดังนี้ “ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ก็ให้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติตามสั่งนั้นเป็นทวีคูณได้
ลูกจ้างประจำผู้ใดปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้กำหนดให้ข้าราชการซึ่งประจำหน้าที่อยู่ในเขตนั้นนับเวลาราชการเป็นทวีคูณตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นทวีคูณด้วย
ในกรณีที่ลูกจ้างประจำมีเวลาทำงานซึ่งอาจนับเป็นทวีคูณในเวลาเดียวกันได้หลายประการ ให้นับเวลาระหว่างนั้นเป็นทวีคูณแต่ประการเดียว”
- ข้อ ๓๐ ไม่มีการแก้ไข
- ข้อ ๓๑ ไม่มีการแก้ไข

- ข้อ ๓๒ ไม่มีการแก้ไข
- ข้อ ๓๓ ไม่มีการแก้ไข
- ข้อ ๓๔ ไม่มีการแก้ไข
- ข้อ ๓๕ ไม่มีการแก้ไข
- ข้อ ๓๖ ไม่มีการแก้ไข
- ข้อ ๓๗ มีการแก้ไขจากคำว่า “เกณฑ์คำนวณช่วยเหลือค่าทำศพ” เป็น “เกณฑ์คำนวณเงินช่วยเหลือค่าทำศพ” ทั้งสองแห่ง
- ข้อ ๓๘ มีการแก้ไข ดังนี้
๑. ความในวรรคหนึ่งโดยเพิ่มความว่า “ตามแบบที่กรุงเทพมหานครกำหนด” ต่อท้ายคำว่า “แสดงเจตนาระบุไว้เป็นหนังสือก่อนตาย”
  ๒. ความในวรรคสอง (๔) และ (๕) แก้ไขจากคำว่า “ซึ่งผู้มีอำนาจอนุมัติในการเบิกจ่ายตามข้อ ๓๕ ” เป็น “ซึ่งผู้มีอำนาจอนุมัติในการเบิกจ่ายตามข้อ ๓๗ ”
  ๓. ความในวรรคสี่แก้ไขเป็นดังนี้ “การขอรับเงินช่วยเหลือค่าทำศพให้กระทำภายในเวลาสิบสองเดือนนับแต่วันที่ลูกจ้างซึ่งมีสิทธิรับค่าจ้างตาย เว้นแต่ในกรณีที่ลูกจ้างผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ระยะเวลาสิบสองเดือนให้นับตั้งแต่วันที่การถูกสั่งพักราชการ การออกจากราชการไว้ก่อน หรือการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษสิ้นสุดลง แล้วแต่กรณี”

เมื่อพิจารณาแล้วร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง บำเหน็จและเงินช่วยเหลือค่าทำศพ ลูกจ้างกรุงเทพมหานคร พ.ศ. .... ที่คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาเสร็จแล้ว จะปรากฏข้อความตามร่างที่ได้แนบมาพร้อมรายงานนี้

อนึ่ง เมื่อร่างข้อบัญญัตินี้ผ่านความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานครแล้ว สำนักงานเลขานุการสภากรุงเทพมหานครจะได้ดำเนินการจัดพิมพ์ตามลำดับข้อก่อนนำเสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครลงนามต่อไป

(นายคาร์ณ โกลมศุกกิจ)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง บำเหน็จและเงินช่วยเหลือค่าทำศพลูกจ้างกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยบำเหน็จและเงินช่วยเหลือค่าทำศพลูกจ้างกรุงเทพมหานคร

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำเหน็จและเงินช่วยเหลือค่าทำศพลูกจ้างกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ลูกจ้างกรุงเทพมหานครมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จ และเงินช่วยเหลือค่าทำศพที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งเนื่องจากมาตรา ๖๘ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

หมายเหตุ

ข้อความที่มีเครื่องหมาย _____ หักข้อความ คือ ข้อความที่ตัดออก
ข้อความที่มีเครื่องหมาย _____ ใต้ข้อความ คือ ข้อความที่เพิ่มขึ้น

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง บำเหน็จและเงินช่วยเหลือค่าทำศพลูกจ้างกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยบำเหน็จและเงินช่วยเหลือค่าทำศพลูกจ้างกรุงเทพมหานคร

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๘ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ กรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง บำเหน็จและเงินช่วยเหลือค่าทำศพลูกจ้างกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ....”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ให้ใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยลูกจ้าง

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งกรุงเทพมหานครจ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำไม่มีกำหนดเวลาตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้ โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณ และให้รวมถึงลูกจ้างประจำที่ได้รับค่าจ้าง จากเงินบำรุงหรือเงินอุดหนุนต่างๆด้วย แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงลูกจ้างประจำที่มีสัญญาจ้าง

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งกรุงเทพมหานคร จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราว และหรือโดยมีกำหนด เวลาจ้าง โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณ และให้รวมถึงลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับค่าจ้างจากเงินบำรุงหรือเงินอุดหนุนต่างๆด้วย

“ค่าจ้าง” หมายความว่า ค่าจ้างอัตราปกติ ค่าจ้างรายเดือน ตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้สำหรับการทำงาน ในระยะเวลาตามปกติ และหมายความรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ส.ร.) ด้วย

“ค่าจ้างเดือนสุดท้าย” หมายความว่า ค่าจ้างทั้งเดือนที่ลูกจ้างควรจะได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนออกจากงาน ถ้าลูกจ้างผู้นั้นมาทำงานเต็มตามเวลาที่กำหนด

หมายเหตุ

ข้อความที่มีเครื่องหมาย——ทับข้อความ คือ ข้อความที่ตัดออก

ข้อความที่มีเครื่องหมาย_____ใต้ข้อความ คือ ข้อความที่เพิ่มขึ้น

ลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายวันประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์หนึ่งวัน ให้คิดค่าจ้างยี่สิบเจ็ดวัน เป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน สำหรับประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์สองวัน ให้คิดค่าจ้างยี่สิบสามวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน

สำหรับลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายชั่วโมง ให้คิดค่าจ้างเจ็ดชั่วโมงเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน เว้นแต่ลูกจ้างที่ได้กำหนดเวลาทำงานสำหรับหนึ่งวันเป็นอย่างอื่นก็ให้คิดค่าจ้างตามจำนวนชั่วโมงที่ได้กำหนดนั้นเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน แล้วคิดเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือนตามวรรคก่อน

“บำเหน็จปกติ” หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานเนื่องจากทำงานมานาน ซึ่งจ่ายครั้งเดียว

“บำเหน็จรายเดือน” หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานเนื่องจากทำงานมานาน ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

“บำเหน็จพิเศษ” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายครั้งเดียว

“บำเหน็จพิเศษรายเดือน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน”

“ปีงบประมาณ” หมายความว่า ปีงบประมาณตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ข้อ ๖ การจ่ายเงินตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ให้เป็นอำนาจของปลัดกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๗ วิธีการในการยื่นเรื่องราวขอรับเงินบำเหน็จและเงินช่วยเหลือค่าทำศพให้ทำตามแบบ และวิธีการที่ปลัดกรุงเทพมหานครกำหนด

หมวด ๒

บำเหน็จปกติ

ข้อ ๘ ลูกจ้างประจำซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากงานเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้น

ข้อ ๙ ลูกจ้างประจำจะได้รับบำเหน็จปกติ เมื่อต้องออกจากงานด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด ดังต่อไปนี้

(๑) ลาออกโดยไม่มี ความผิด และได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจสั่งจ้างและแต่งตั้ง หรือผู้ได้รับมอบอำนาจแล้ว

(๑๐ ๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยและถูกลงโทษให้ออกหรือปลดออกจากราชการ

(๑๑) มีอายุครบ ๖๐ หกสิบปีบริบูรณ์

(๑๒) เจ็บป่วยจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่การงานของตนโดยสม่ำเสมอ หรือโดยมีใบตรวจแพทย์ และซึ่งทางราชการรับรองว่าไม่สามารถหรือไม่สมควรทำงานต่อไป

(๑๓) กรุงเทพมหานครยุบตำแหน่ง หรือขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับสัญชาติ หรือไปดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือกายทุพพลภาพ ไร้ความสามารถ จิตฟั่นเฟือน เป็นโรค ตามกฎ ก.พ.หรือตกเป็นบุคคลล้มละลาย

หมายเหตุ

ข้อความที่มีเครื่องหมาย——ทับข้อความ คือ ข้อความที่ตัดออก

ข้อความที่มีเครื่องหมาย_____ได้ข้อความ คือ ข้อความที่เพิ่มขึ้น

(๖) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไม่เป็นผู้เลือกใส่ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๗) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่งกำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

(๘) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(๙) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(๑๐) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปเป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๑๑) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากตกเป็นบุคคลล้มละลาย

(๑๒) ทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่ง

(๕๑๓) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานของตนให้มีประสิทธิภาพ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใดซึ่งได้มีการสอบสวนแล้ว

(๕๑๔) ถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการสอบสวนแล้ว แต่ผลการสอบสวนไม่ได้ความปรากฏว่ากระทำผิดที่จะถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ซึ่งจะปฏิบัติราชการต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๗๑๕) ถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากรับโทษจำคุกโดยคำสั่งศาล หรือต้องได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก

(๘ ๑๖) ไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๙) ถึงแก่กรรมและการถึงแก่กรรมนั้นมิได้เกิดจากความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง

ในกรณี (๑) และ (๓๐) (๒) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ห้าปีบริบูรณ์

ในกรณี (๒) (๓) ถึง (๙) (๑๖) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ หนึ่งปีบริบูรณ์

ข้อ ๑๐ บำเหน็จปกติที่จะจ่ายตามความในข้อ ๙ (๑) ถึง (๘) และข้อ ๙ (๓๐) หากถ้าลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับตายไปเสียก่อนได้รับเงินบำเหน็จปกติ ให้จ่ายเงินดังกล่าวยอมเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทซึ่งมีสิทธิได้รับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๑๑ บำเหน็จปกติที่จะจ่ายตามความในข้อ ๙ (๙) ให้จ่ายแก่ทายาทที่มีสิทธิได้รับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลูกจ้างประจำผู้ตายในระหว่างรับราชการ ถ้าลูกจ้างประจำผู้นั้นได้ทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์ และความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินบำเหน็จปกติเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณในข้อ ๓๒ แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลม

เงินบำเหน็จปกติตามวรรคหนึ่งให้แบ่งจ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดก โดยมีต้องกันส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ข้อ ๑๒ ลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรืออยู่ในระหว่างถูกพักงาน ถ้าถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่ได้กระทำผิดวินัย หรือก่อนคดีอาญาถึงที่สุด ให้ปลัดกรุงเทพมหานครพิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือไม่ หากเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออกแล้ว ทายาทของลูกจ้างประจำผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตามข้อ ๙ ๑๑

หมายเหตุ

ข้อความที่มีเครื่องหมาย——ทับข้อความ คือ ข้อความที่ตัดออก

ข้อความที่มีเครื่องหมาย_____ใต้ข้อความ คือ ข้อความที่เพิ่มขึ้น

หมวด ๓
บำเหน็จรายเดือน

ข้อ ๑๓ ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิรับบำเหน็จปกติซึ่งมีเวลาทำงานตั้งแต่ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไปจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จรายเดือนแทนก็ได้

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำได้รับบำเหน็จปกติหรือบำเหน็จรายเดือนจากกรุงเทพมหานครไปแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้

ข้อ ๑๔ สิทธิในบำเหน็จรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงานจนกระทั่งถึงแก่ความตาย โดยคำนวณตามเกณฑ์ในข้อ ๓๓

หมวด ๔
บำเหน็จพิเศษ

ข้อ ๑๕ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปได้อีกเลย นอกจากจะได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ แล้ว ให้ได้รับบำเหน็จพิเศษอีกด้วย เว้นแต่อันตรายที่ได้รับหรือการป่วยเจ็บนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

สำหรับลูกจ้างชั่วคราวไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒

ข้อ ๑๖ การกำหนดอัตราบำเหน็จพิเศษ ให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิการทุพพลภาพของผู้นั้น ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติให้มีอัตราตั้งแต่หกถึงยี่สิบสี่เท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ราชการกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามการจลาจล หรือปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยความมั่นคงในราชอาณาจักร หรือกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือกฎหมายว่าด้วยกฎอัยการศึกในพื้นที่นั้น ให้มีอัตราตั้งแต่สามสิบหกถึงสี่สิบสองเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

ข้อ ๑๗ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ได้รับอันตรายดังกล่าวในข้อ ๑๕ ถ้าถึงแก่ความตายเพราะเหตุนั้นก่อนได้รับบำเหน็จพิเศษไป ให้จ่ายบำเหน็จพิเศษในข้อ ๑๖ ตามอัตราดังต่อไปนี้ให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลม ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสามสิบเดือน

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างเวลาดังกล่าวในข้อ ๑๖ (๒) เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสี่สิบแปดเดือน

เงินบำเหน็จพิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งจ่ายแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดก โดยมีต้องกันส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

หมายเหตุ

ข้อความที่มีเครื่องหมาย——ทับข้อความ คือ ข้อความที่ตัดออก

ข้อความที่มีเครื่องหมาย_____ใต้ข้อความ คือ ข้อความที่เพิ่มขึ้น

(๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ในกรณีที่ไม่มีทายาทในข้อใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อนให้แบ่งเงินดังกล่าวระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในข้อที่เหลืออยู่

ในกรณีที่ไม่มีทายาททั้งสามข้อดังกล่าว ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อหน่วยงานเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคสาม หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อนให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้อุปการหรือควรรู้ถึงความตายของบิดาเพิ่มขึ้น ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิโดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของลูกจ้างผู้ได้รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณี ในกรณีเช่นนี้ ให้กรุงเทพมหานครเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาทซึ่งรับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้ว

ในกรณีที่ไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเงินไปในส่วนของตนตามวรรคห้าได้ กรุงเทพมหานครไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแต่อย่างใด

บำเหน็จตกทอดตามข้อนี้ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๒๔ ผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนอาจนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงินได้รวมทั้งการชำระคืนเงินกู้ให้สถาบันการเงิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือน ซึ่งได้นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินถึงแก่ความตายหรือผิดสัญญาเงินจะต้องบังคับเอาหลักทรัพย์ในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ให้กรุงเทพมหานครจ่ายเงินให้แก่สถาบันการเงินที่ผู้รับได้นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินเท่ากับจำนวนที่ถูกบังคับ แต่ไม่เกินจำนวนที่นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน

การจ่ายเงินให้แก่สถาบันการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้กรุงเทพมหานครจ่ายจากงบประมาณที่ตั้งไว้สำหรับการเบิกจ่ายบำเหน็จตกทอด

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่กรุงเทพมหานครได้จ่ายเงินแก่สถาบันการเงินไปแล้วตามข้อ ๒๕ ให้กรุงเทพมหานครหักจำนวนเงินนั้นออกจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดเท่ากับจำนวนที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงิน

ในกรณีที่กรุงเทพมหานครไม่อาจหักเงินตามจำนวนที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงินจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดตามวรรคหนึ่งได้ ให้กรุงเทพมหานครเรียกเงินคืนจากผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนหรือจากกองมรดกของผู้รับแล้วแต่กรณี เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนที่กรุงเทพมหานครได้จ่ายให้แก่สถาบันการเงิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ข้อ ๒๗ ภายใต้บังคับข้อ ๒๓ ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนได้นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน หากสัญญาเงินสิ้นสุดลงโดยไม่มีการบังคับเอาหลักทรัพย์ในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเต็มตามจำนวนที่จะพึงได้รับตามระเบียบข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ หากผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษ

หมายเหตุ

ข้อความที่มีเครื่องหมาย_____ทับข้อความ คือ ข้อความที่ตัดออก

ข้อความที่มีเครื่องหมาย_____ใต้ข้อความ คือ ข้อความที่เพิ่มขึ้น

ข้อ ๓๑ การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จรายเดือนให้นับเป็นจำนวนเดือน สำหรับเวลาทำงานถ้ามีหลายระยะให้นับเวลาทำงานรวมกันโดยคิดสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน เศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าไม่ถึงสิบห้าวันให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๓๒ การคำนวณบำเหน็จปกติ ให้คำนวณจากค่าจ้างเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีที่ทำงาน

ข้อ ๓๓ การคำนวณบำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณจากค่าจ้างเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนเดือนที่ทำงานหารด้วยสิบสอง แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๓๔ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือนของลูกจ้างประจำ กรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ ให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้กำหนดตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของเหตุการณ์ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพของลูกจ้างประจำ โดยกำหนดไม่น้อยกว่าหกเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้ายแต่ไม่เกินยี่สิบสี่เท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๓๕ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือนของลูกจ้างประจำ กรณีปฏิบัติหน้าที่ตามที่ราชการกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยความมั่นคงในราชอาณาจักร หรือกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือกฎหมายว่าด้วยกฏอัยการศึกในพื้นที่นั้น ให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้กำหนดตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของเหตุการณ์ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพของลูกจ้างประจำ โดยกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบหกเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้ายแต่ไม่เกินสี่สิบสองเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๓๖ การคำนวณบำเหน็จรายเดือนและบำเหน็จพิเศษรายเดือนของลูกจ้างตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

หมวด ๔

เงินช่วยเหลือค่าทำศพ

ข้อ ๓๗ ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดตายในระหว่างรับราชการให้จ่ายเงินจำนวนหนึ่งเรียกว่า "เงินช่วยเหลือค่าทำศพ" เป็นจำนวนสามเท่าของอัตราค่าจ้างปกติเดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตายถ้าหากลูกจ้างผู้นั้นมาทำงานเต็มตามกำหนดเป็นเกณฑ์คำนวณเงินช่วยเหลือค่าทำศพ

ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดตายในระหว่างถูกสั่งพักราชการให้จ่ายเงินช่วยเหลือค่าทำศพเป็นจำนวนสามเท่าของอัตราค่าจ้างปกติเดือนสุดท้ายก่อนที่จะถูกสั่งพักราชการ ถ้าหากลูกจ้างผู้นั้นมาทำงานเต็มตามกำหนดเป็นเกณฑ์คำนวณเงินช่วยเหลือค่าทำศพ

ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดตายในระหว่างขาดราชการให้จ่ายค่าจ้างให้เพียงวันสุดท้ายที่ผู้นั้นมาปฏิบัติงานและไม่มีการจ่ายเงินช่วยเหลือค่าทำศพ

อำนาจการอนุมัติในการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่าทำศพให้เป็นไปตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน และการตรวจเงิน

ข้อ ๓๘ เงินช่วยเหลือค่าทำศพให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างได้แสดงเจตนาระบุไว้เป็นหนังสือก่อนตายตามแบบที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ถ้าลูกจ้างผู้ตายมิได้แสดงเจตนาระบุไว้ตามวรรคหนึ่ง หรือบุคคลซึ่งลูกจ้างผู้ตายได้แสดงเจตนาระบุไว้ได้ตายไปเสียก่อน ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับก่อนหลังดังต่อไปนี้

หมายเหตุ

ข้อความที่มีเครื่องหมาย——ทับข้อความ คือ ข้อความที่ตัดออก

ข้อความที่มีเครื่องหมาย_____ใต้ข้อความ คือ ข้อความที่เพิ่มขึ้น

(๑) คู่สมรส

(๒) บุตร

(๓) บิดา มารดา

(๔) ผู้ที่ได้อยู่ในความอุปการะของผู้ตายตลอดมาโดยจำเป็นต้องมีผู้อุปการะและความตายของผู้นั้นทำให้ได้รับความเดือดร้อน เพราะขาดความอุปการะ ซึ่งผู้มีอำนาจอนุมัติในการเบิกจ่ายตามข้อ ๓๕ ๓๗ เห็นว่ามีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อยู่ในความอุปการะของผู้ตาย

(๕) ผู้ที่อุปการะเลี้ยงดูให้การศึกษาผู้ตายมาแต่เยาว์ฉันทบิดามารดากับบุตร ซึ่งผู้มีอำนาจอนุมัติในการเบิกจ่ายตามข้อ ๓๕ ๓๗ เห็นว่ามีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อุปการะผู้ตาย

เมื่อปรากฏว่ามีบุคคลในลำดับก่อนดังกล่าวในวรรคสอง บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าทำศพ แต่ในลำดับเดียวผู้ที่อยู่ในลำดับถัดไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าทำศพ

ถ้าบุคคลดังกล่าวข้างต้นไม่มีตัวมาขอรับภายในระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่ถูกจ้างผู้ตาย การจ่ายเงินช่วยเหลือค่าทำศพก็เป็นอันไม่ต้องจ่าย การขอรับเงินช่วยเหลือค่าทำศพให้กระทำภายในเวลาสิบสองเดือนนับแต่วันที่ถูกจ้างซึ่งมีสิทธิรับค่าจ้างตาย เว้นแต่ในกรณีที่ถูกจ้างผู้ตายเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ระยะเวลาสิบสองเดือนให้นับตั้งแต่วันที่การถูกสั่งพักราชการ การออกจากราชการไว้ก่อน หรือการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษสิ้นสุดลง แล้วแต่กรณี

ในกรณีทางราชการมีความจำเป็นต้องเข้าเป็นผู้จัดการศพผู้ตายเพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการศพในเวลาอันควร ก็ให้ทางราชการหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยเหลือค่าทำศพที่ต้องจ่ายตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ได้เท่าที่จ่ายจริง และมอบส่วนที่เหลือให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับ

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ. ..

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ

ข้อความที่มีเครื่องหมาย _____ ทับข้อความ คือ ข้อความที่ตัดออก

ข้อความที่มีเครื่องหมาย _____ ใต้ข้อความ คือ ข้อความที่เพิ่มขึ้น

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง บำเหน็จและเงินช่วยเหลือลูกจ้างกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยบำเหน็จและเงินช่วยเหลือลูกจ้างกรุงเทพมหานคร

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๘ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ กรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง บำเหน็จและเงินช่วยเหลือลูกจ้างกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ให้ใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

หมวด ๑
ข้อความทั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งกรุงเทพมหานครจ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำไม่มีกำหนดเวลาตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้ โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณ และให้รวมถึงลูกจ้างประจำที่ได้รับค่าจ้างจากเงินบำรุงหรือเงินอุดหนุนต่างๆด้วย แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงลูกจ้างประจำที่มีสัญญาจ้าง

"ลูกจ้างชั่วคราว" หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งกรุงเทพมหานครจ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราว และหรือโดยมีกำหนดเวลาจ้าง โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณ และให้รวมถึงลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับค่าจ้างจากเงินบำรุงหรือเงินอุดหนุนต่างๆ ด้วย

"ค่าจ้าง" หมายความว่า ค่าจ้างอัตราปกติ ตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้สำหรับการทำงานในระยะเวลาตามปกติ และหมายความรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ส.ร.) ด้วย

"ค่าจ้างเดือนสุดท้าย" หมายความว่า ค่าจ้างทั้งเดือนที่ลูกจ้างควรจะได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนออกจากงาน ถ้าลูกจ้างผู้นั้นมาทำงานเต็มตามเวลาที่กำหนด

ลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายวันประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์หนึ่งวัน ให้คิดค่าจ้างยี่สิบเจ็ดวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน สำหรับประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์สองวัน ให้คิดค่าจ้างยี่สิบสามวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน

สำหรับลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายชั่วโมง ให้คิดค่าจ้างเจ็ดชั่วโมงเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน เว้นแต่ลูกจ้างที่ได้กำหนดเวลาทำงานสำหรับหนึ่งวันเป็นอย่างอื่นก็ให้คิดค่าจ้างตามจำนวนชั่วโมงที่ได้กำหนดนั้นเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน แล้วคิดเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือนตามวรรคก่อน

"บำเหน็จปกติ" หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานเนื่องจากทำงานมานาน ซึ่งจ่ายครั้งเดียว

"บำเหน็จรายเดือน" หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานเนื่องจากทำงานมานาน ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

"บำเหน็จพิเศษ" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายครั้งเดียว

"บำเหน็จพิเศษรายเดือน" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน"

"ปีงบประมาณ" หมายความว่า ปีงบประมาณตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ข้อ ๖ การจ่ายเงินตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ให้เป็นอำนาจของปลัดกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๗ วิธีการในการยื่นเรื่องขอรับเงินบำเหน็จและเงินช่วยเหลือค่าทำศพให้ทำตามแบบ และวิธีการที่ปลัดกรุงเทพมหานครกำหนด

หมวด ๒

บำเหน็จปกติ

ข้อ ๘ ลูกจ้างประจำซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากงานเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้น

ข้อ ๙ ลูกจ้างประจำจะได้รับบำเหน็จปกติ เมื่อต้องออกจากงานด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด ดังต่อไปนี้

อำนาจแล้ว

(๑) ลาออกโดยไม่มีความผิด และได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจสั่งจ้างและแต่งตั้ง หรือผู้ได้รับมอบ

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และถูกลงโทษปลดออกจากราชการ

(๓) มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๔) เจ็บป่วยจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่การงานของตนโดยสม่ำเสมอ หรือโดยมีใบตรวจแพทย์

ซึ่งทางราชการรับรองว่าไม่สามารถหรือไม่สมควรทำงานต่อไป

(๕) ขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับสัญชาติ

(๖) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไม่เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๗) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่งกำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

(๘) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(๙) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(๑๐) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปเป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๑๑) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากตกเป็นบุคคลล้มละลาย

(๑๒) ทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่ง

(๑๓) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานของตนให้มีประสิทธิภาพ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด

(๑๔) ถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการสอบสวนแล้ว การสอบสวนไม่ได้ความว่ากระทำผิดที่จะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ซึ่งจะให้ปฏิบัติราชการต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๑๕) ถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากรับโทษจำคุกโดยคำสั่งศาล หรือต้องได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก

(๑๖) ไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

ในกรณี (๑) และ (๒) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีบริบูรณ์

ในกรณี (๓) ถึง (๑๖) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์

ข้อ ๑๐ บำเหน็จปกติที่จะจ่ายตามความในข้อ ๙ ถ้าลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับตายไปเสียก่อน ได้รับเงินบำเหน็จปกติ เงินดังกล่าวย่อมเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๑๑ ลูกจ้างประจำผู้ใดตายในระหว่างรับราชการ ถ้าลูกจ้างประจำผู้นั้นได้ทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์ และความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินบำเหน็จปกติเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณในข้อ ๓๑ แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลม

เงินบำเหน็จปกติตามวรรคหนึ่งให้แบ่งจ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดก โดยมีต้องกันส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ข้อ ๑๒ ลูกจ้างประจำผู้ใดมีกรณีหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรืออยู่ในระหว่างถูกพักงาน ถ้าถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่ได้กระทำผิดวินัย หรือก่อนคดีอาญาถึงที่สุด ให้ปลัดกรุงเทพมหานครพิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือไม่ หากเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออกแล้ว ทายาทของลูกจ้างประจำผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติ ตามข้อ ๑๑

หมวด ๓

บำเหน็จรายเดือน

ข้อ ๑๓ ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิรับบำเหน็จปกติซึ่งมีเวลาทำงานตั้งแต่ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไปจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จรายเดือนแทนก็ได้

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำได้รับบำเหน็จปกติหรือบำเหน็จรายเดือนจากกรุงเทพมหานครไปแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้

ข้อ ๑๔ สิทธิในบำเหน็จรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงานจนกระทั่งถึงแก่ความตาย โดยคำนวณตามเกณฑ์ในข้อ ๓๒

หมวด ๔

บำเหน็จพิเศษ

ข้อ ๑๕ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปได้อีกเลย นอกจากจะได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ แล้ว ให้ได้รับบำเหน็จพิเศษอีกด้วย เว้นแต่อันตรายที่ได้รับหรือการป่วยเจ็บนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

สำหรับลูกจ้างชั่วคราวไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒

ข้อ ๑๖ การกำหนดอัตราบำเหน็จพิเศษ ให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ประกอบกับความพิการทุกข์พลภาพของผู้นั้น ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติให้มีอัตราตั้งแต่หกถึงยี่สิบสี่เท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ราชการกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปราม การจลาจล หรือปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยความมั่นคงในราชอาณาจักร หรือกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือกฎหมายว่าด้วยกฎอัยการศึกในพื้นที่นั้น ให้มีอัตราตั้งแต่สามสิบหกถึงสี่สิบสองเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

ข้อ ๑๗ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ได้รับอันตรายดังกล่าวในข้อ ๑๕ ถ้าถึงแก่ความตาย เพราะเหตุนั้นก่อนได้รับบำเหน็จพิเศษไป ให้จ่ายบำเหน็จพิเศษให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลม ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสามสิบเดือน

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างเวลาดังกล่าวในข้อ ๑๖ (๒) เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสี่สิบแปดเดือน

เงินบำเหน็จพิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งจ่ายแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดก โดยมีข้อกำหนดส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บตามข้อ ๑๕ หรือถึงแก่ความตายตามข้อ ๑๗ ถ้าลูกจ้างผู้นั้นหรือทายาท แล้วแต่กรณี มีสิทธิได้รับทั้งบำเหน็จพิเศษตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ เงินสงเคราะห์ผู้ประสพภัยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสพภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม เงินค่าทดแทนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำเหน็จความชอบในการปราบผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการ หรือจากหน่วยงานอื่นที่ทางราชการสั่งให้ไปปฏิบัติงาน ให้เลือกรับได้เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วแต่จะเลือก

หมวด ๕

บำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้อ ๑๙ ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จพิเศษรายเดือนแทนก็ได้

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำได้รับบำเหน็จพิเศษหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนจากกรุงเทพมหานครไปแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้

ข้อ ๒๐ สิทธิในบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงานจนกระทั่งถึงแก่ความตาย โดยคำนวณตามเกณฑ์ในข้อ ๓๓

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บตามข้อ ๑๕ ถ้าลูกจ้างประจำผู้นั้นมีสิทธิได้รับทั้งบำเหน็จพิเศษรายเดือนตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ เงินสงเคราะห์ผู้ประสพภัยตามกฎหมาย

ว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม เงินค่าทดแทนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำเหน็จความชอบในการปราบผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการ หรือจากหน่วยงานอื่นที่ทางราชการสั่งให้ไปปฏิบัติงาน ให้เลือกรับได้เพียงทางเดียว

หมวด ๖

บำเหน็จตกทอด

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จรายเดือน หรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนสิบห้าเท่าของบำเหน็จรายเดือน หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณี ให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามกฎหมายดังนี้

(๑) บุตรที่ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ในกรณีที่ไม่มีทายาทในข้อใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อน ให้แบ่งเงินดังกล่าวระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในข้อที่เหลืออยู่

ในกรณีที่ไม่มีทายาททั้งสามข้อดังกล่าว ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อหน่วยงานเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคสาม หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ารู้ หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาเพิ่มขึ้น ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิโดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของลูกจ้างผู้ได้รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณี ในกรณีเช่นนี้ ให้กรุงเทพมหานครเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาทซึ่งรับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้ว

ในกรณีที่ไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเงินไปในส่วนของตนตามวรรคห้าได้ กรุงเทพมหานครไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแต่อย่างใด

บำเหน็จตกทอดตามข้อนี้ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๒๓ ผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนอาจนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงินได้รวมทั้งการชำระคืนเงินกู้ให้สถาบันการเงิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือน ซึ่งได้นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินถึงแก่ความตายหรือผิดสัญญากู้เงินจนต้องบังคับเอาอภัยสิทธิ์ในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ให้กรุงเทพมหานครจ่ายเงินให้แก่สถาบันการเงินที่ผู้นั้นได้นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินเท่ากับจำนวนที่ถูกบังคับ แต่ไม่เกินจำนวนที่นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน

การจ่ายเงินให้แก่สถาบันการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้กรุงเทพมหานครจ่ายจากงบประมาณที่ตั้งไว้สำหรับการเบิกจ่ายบำเหน็จตกทอด

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่กรุงเทพมหานครได้จ่ายเงินแก่สถาบันการเงินไปแล้วตามข้อ ๒๔ ให้กรุงเทพมหานครหักจำนวนเงินนั้นออกจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดเท่ากับจำนวนที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงิน

ในกรณีที่กรุงเทพมหานครไม่อาจหักเงินตามจำนวนที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงินจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดตามวรรคหนึ่งได้ ให้กรุงเทพมหานครเรียกเงินคืนจากผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนหรือจากกองมรดกของผู้นั้น แล้วแต่กรณี เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนที่กรุงเทพมหานครได้จ่ายให้แก่สถาบันการเงิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ข้อ ๒๖ ภายใต้บังคับข้อ ๒๒ ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนได้นำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน หากสัญญากู้เงินสิ้นสุดลงโดยไม่มี การบังคับเอาอภัยสิทธิ์ในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเต็มตามจำนวนที่จะพึงได้รับตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ หากผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตายหรือสัญญากู้เงินสิ้นสุดลงโดยมีการบังคับเอาอภัยสิทธิ์ในบำเหน็จตกทอดที่นำไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเท่ากับจำนวนที่เหลือหลังจากที่กรุงเทพมหานครได้หักเงินจำนวนที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงินออกจากสิทธิในบำเหน็จตกทอดตามข้อ ๒๕ วรรคหนึ่ง

หมวด ๗

การนับเวลาทำงานของลูกจ้างประจำสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติ

ข้อ ๒๗ การนับเวลาสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกตินั้น ให้เริ่มนับตั้งแต่วันเริ่มเข้าปฏิบัติงาน โดยได้รับค่าจ้าง แต่ไม่ก่อนวันที่มีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์จนถึงวันก่อนออกจากงานหรือก่อนวันพ้นจากหน้าที่ และไม่หลังจากวันสิ้นปีงบประมาณของปีที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย แล้วแต่กรณี

ลูกจ้างประจำผู้ใดไม่ได้รับค่าจ้างเพราะลา ขาดงาน ถูกสั่งพักราชการ ให้ตัดเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติลงตามส่วนแห่งวันที่ไม่ได้รับค่าจ้างนั้น

ลูกจ้างประจำที่ได้รับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารโดยมิได้รับบำเหน็จ เมื่อออกจากกองประจำการหรือได้รับการลาพักเพื่อรอการปลดโดยไม่มี ความเสียหาย แล้วกลับเข้าทำงานเป็นลูกจ้างประจำ ในสังกัดเดิมภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันก็ให้นับเวลาต่อเนื่องไปรับราชการทหารกองประจำการ และเวลาระหว่างรับราชการทหารกองประจำการรวมเป็นเวลาทำงานสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติได้

การนับเวลาทำงานตอนไปรับราชการทหารดังกล่าวในวรรคก่อนนั้น ให้นับตั้งแต่วันที่ได้เข้า
ประจำการในกองประจำการจนถึงวันออกจากกองประจำการ หรือวันที่ได้รับการลาพักเพื่อรอการปลด แต่ไม่
รวมถึงเวลาที่ต้องอยู่ชดใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

ข้อ ๒๘ ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างที่มี
การรบ การสงคราม การปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศ
สถานการณ์ฉุกเฉิน ก็ให้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติตามสั่งนั้นเป็นทวีคูณได้

ลูกจ้างประจำผู้ใดปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้
กำหนดให้ข้าราชการซึ่งประจำหน้าที่อยู่ในเขตนับเวลาราชการเป็นทวีคูณตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ ให้ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นทวีคูณด้วย

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำมีเวลาทำงานซึ่งอาจนับเป็นทวีคูณในเวลาเดียวกันได้หลายประการ ให้นับ
เวลาระหว่างนั้นเป็นทวีคูณแต่ประการเดียว

หมวด ๘

วิธีคำนวณบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือนและบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้อ ๒๙ การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติให้นับเป็นจำนวนปี สำหรับเวลา
ทำงานถ้ามีหลายระยะให้นับเวลาทำงานรวมกันโดยให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี เศษของปีถ้าถึงหกเดือนให้นับเป็น
หนึ่งปี สำหรับจำนวนวันถ้ามีหลายตอนให้นำมารวมกันแล้วนับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน

ข้อ ๓๐ การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จรายเดือนให้นับเป็นจำนวนเดือน สำหรับ
เวลาทำงานถ้ามีหลายระยะให้นับเวลาทำงานรวมกันโดยคิดสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน เศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวัน
ให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าไม่ถึงสิบห้าวันให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๓๑ การคำนวณบำเหน็จปกติ ให้คำนวณจากค่าจ้างเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีที่ทำงาน

ข้อ ๓๒ การคำนวณบำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณจากค่าจ้างเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนเดือน
ที่ทำงานหารด้วยสิบสอง แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๓๓ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือนของลูกจ้างประจำ กรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ
ให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้กำหนดตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของเหตุการณ์ประกอบกับ
ความพิการและทุพพลภาพของลูกจ้างประจำ โดยกำหนดไม่น้อยกว่าหกเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้ายแต่ไม่เกิน
ยี่สิบสี่เท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๓๔ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือนของลูกจ้างประจำ กรณีปฏิบัติหน้าที่ตามที่ราชการ
กำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างเวลาที่มีการ
ประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยความมั่นคงในราชอาณาจักร หรือกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์

ถูกฉ้อ หรือกฎหมายว่าด้วยกฎอัยการศึกในพื้นที่นั้น ให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้กำหนดตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของเหตุการณ์ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพของลูกจ้างประจำ โดยกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบหกเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้ายแต่ไม่เกินสี่สิบสองเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๓๕ การคำนวณบำเหน็จรายเดือนและบำเหน็จพิเศษรายเดือนของลูกจ้างตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

หมวด ๙ เงินช่วยเหลือค่าทำศพ

ข้อ ๓๖ ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดตายในระหว่างรับราชการให้จ่ายเงินจำนวนหนึ่งเรียกว่า “เงินช่วยเหลือค่าทำศพ” เป็นจำนวนสามเท่าของอัตราค่าจ้างปกติเดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตาย ถ้าหากลูกจ้างผู้นั้นมาทำงานเต็มตามกำหนดเป็นเกณฑ์คำนวณเงินช่วยเหลือค่าทำศพ

ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดตายในระหว่างถูกสั่งพักราชการให้จ่ายเงินช่วยเหลือค่าทำศพเป็นจำนวนสามเท่าของอัตราค่าจ้างปกติเดือนสุดท้ายก่อนที่จะถูกสั่งพักราชการ ถ้าหากลูกจ้างผู้นั้นมาทำงานเต็มตามกำหนดเป็นเกณฑ์คำนวณเงินช่วยเหลือค่าทำศพ

ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดตายในระหว่างขาดราชการให้จ่ายค่าจ้างให้เพียงวันสุดท้ายที่ผู้นั้นมาปฏิบัติงานและไม่มีการจ่ายเงินช่วยเหลือค่าทำศพ

อำนาจการอนุมัติในการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่าทำศพให้เป็นไปตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน และการตรวจเงิน

ข้อ ๓๗ เงินช่วยเหลือค่าทำศพให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างได้แสดงเจตนาระบุไว้เป็นหนังสือก่อนตาย ตามแบบที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ถ้าลูกจ้างผู้ตายมิได้แสดงเจตนาระบุไว้ตามวรรคหนึ่ง หรือบุคคลซึ่งลูกจ้างผู้ตายได้แสดงเจตนาระบุไว้ได้ตายไปเสียก่อน ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับก่อนหลังดังต่อไปนี้

(๑) คู่สมรส

(๒) บุตร

(๓) บิดา มารดา

(๔) ผู้ที่ได้อยู่ในความอุปการะของผู้ตายตลอดมาโดยจำเป็นต้องมีผู้อุปการะและความตายของผู้นั้นทำให้ได้รับความเดือดร้อน เพราะขาดความอุปการะ ซึ่งผู้มีอำนาจอนุมัติในการเบิกจ่ายตามข้อ ๓๖ เห็นว่ามีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อยู่ในความอุปการะของผู้ตาย

(๕) ผู้ที่อุปการะเลี้ยงดูให้การศึกษาผู้ตายมาแต่เยาว์ฉันทบิดามารดากับบุตร ซึ่งผู้มีอำนาจอนุมัติในการเบิกจ่ายตามข้อ ๓๖ เห็นว่ามีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อุปการะผู้ตาย

เมื่อปรากฏว่ามีบุคคลในลำดับก่อนดังกล่าวในวรรคสอง บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าทำศพ แต่ในลำดับเดียว ผู้ที่อยู่ในลำดับถัดไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าทำศพ

การขอรับเงินช่วยเหลือค่าทำศพให้กระทำภายในเวลาสิบสองเดือนนับแต่วันที่ลูกจ้างซึ่งมีสิทธิรับค่าจ้างตาย เว้นแต่ในกรณีที่ลูกจ้างผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ระยะเวลาสิบสองเดือนให้นับตั้งแต่วันที่การถูกสั่งพักราชการ การออกจากราชการไว้ก่อน หรือการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษสิ้นสุดลง แล้วแต่กรณี

ในกรณีทางราชการมีความจำเป็นต้องเข้าเป็นผู้จัดการศพลูกจ้างผู้ตายเพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการศพในเวลาอันควร ก็ให้ทางราชการหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยเหลือค่าทำศพที่ต้องจ่ายตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ได้เท่าที่จ่ายจริง และมอบส่วนที่เหลือให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตร)
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำเหน็จและเงินช่วยเหลือค่าทำศพลูกจ้างกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ลูกจ้างกรุงเทพมหานครมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จและเงินช่วยเหลือค่าทำศพให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เนื่องจากมาตรา ๖๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับ มาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้